

Politikarar - og meyl um p-talið

Oddagrein

MIKUDAGIN VIÐGJORDU tingmenn 10. undantakið í p-talslógini. Løgmaður hevur skotið upp fyri tinginum, at p-talið nú eisini skal kunna nýtast í samskiptinum millum sjúkrakassar, kommunulæknar, apotek, almannastovu og sjúkrahúsverkið.

TAÐ ER ALT ANNAD enn hugaligt at hoyra tingmenn viðgera slík mál. Teir hava tað fyri at finna sær eitt mál, sum nógv kann gerast burtur úr. Ber til at draga illmann ella okkurt annað illavarið inn í málið - ja, so gartera tingmenn enn meira. Og summir tingmenn halda seg vera serfrøingar á okini. Men veruleikin er ein heilt annar. Eingin tingamaður hevur áhalsi fyri, hvussu p-talið verður nýtt, hvussu tað kann misnýttast ella hvussu nógv hetta sparir almenna umsiting.

— HENDAN MISTANKA prógvar orðaskiftið á tingi.

TEIR SUM RÓPA harðast um at skerja almenna umsiting er fremstir í stríðinum imóti p-talinum - So kunnu vit spyrja, hvørji motivini eru?

— VILJA TEIR HAVA, at myndugleikarnir enn verri skulu megnað uppgávuna, teir eru settir til? Ella skal tað verða soleiðis, at hann, ið snúðin er, skal kunna snúgva sær undan - sleppa frá at lata tí almenna upplýsingar, sum tað almenna eigur at fáa?

ALT TOS UM ILLAMANN og samankoyring er púra burtur við. Hetta snýr seg um at brúka framkomna tókni í einum framkomnum samfelag. Sjálvandi skal einstaklingurin tryggast - men tað verður hann ikki við tápuligum pástandum á tingi.

OKKARA UPPSKOT til landsstýrið - og kanska eisini til formansskapin í lögtinginum er:

FÁIÐ ONKRAN SKILAMANN at greiða lögtingsmonnum frá, hvat eitt P-tal er, hvussu tað verður nýtt, og hvussu nógv pengar vit spara vit at innføra P-talið til eitt og annað. Greiðið teimum eisini frá, hvussu tað kann misnýttast, og gerið skipanin, ið forða misnýtslu.

TAÐ ER GRÁTULIGT - heldur enn láturligt, aftur og aftur hoyra meilið á tingið um eitt so lítið mál, ið so nógv fjas verður gjørt burtur úr...

Lesarabrøv

Hví lækkar Føroya Banki partapeningin?

Hin 27. mars høvdu tit í Sosialinum eina dulnevnda grein »Veruligi valdsharrin í Føroyum« har greinskrivarin viðger nøkur sera álalverð viðurskipti í Føroya Banka.

Nú er tað so, at eg viðhvørt geri viðmerkingar til ymiskar tilburðir, og hóast eg altíð seti navn mitt undir minar hugsanir, so er sera sjáldan, at eg fái nakra reaktión frá fólki, mangan eitt sindur skuffandi, men eg má viðræna, at eg heldur ikki stuðli ella lasti aðrar greinskrivarar.

Helst er hetta orsökini til, at mong sera álalverð evni kunnu verða alment viðgjørd, uttan á nakran sum helst hátt at fáa nakrar avleiðingar, hvørki juridiskt ella samfelagsligt. Fyri mer sýnist mangan, sum um fólkið í Føroyum manglar tað geni, sum inniheldur arvaegisleikarnar við sam-

vitsku, ábyrgdarsensu og realitetssensi.

Aftur til dulnevndu greinina í Sosialinum, fyri eina ferð skuld hava nógv fólk vent sær til mín, tí tey meta, at eg havi skriva. Eg kann bert siga, at tað havi eg ikki, tó eri eg púra samd við greinskrivarin. Eg kann eisini gleða greinskrivarin við, at tey fólki, ið hava vent sær til mín, halda tað verða á hægstu tíð, at álvarsamir spurningar verða settir til politikkinn í bankanum.

Síðani er bert at siga, at um Føroya Banki ikki tolar, at fólk ikki eru samd við teir, og at tey eisini boða frá, so eru teir bittir. Eru tey eisini so bittir, at teir á nakran hátt ætla sær at revsa mótmælara, ja so gerst yvirskriftin um hin veruliga valdsharrin í Føroyum sonn. Men so bittir eru bankamenn ikki. Teir vita væl, at Føroya Banki er ein

so stórir partur av samfelagnum, at øll hava eina meining um stovnin, og um hon so skuldi gingið imóti, so gerast tey ikki fíggingdar fyri lívið.

Nú eg havi tikið penning í hond, vil eg eisini siga, at onkur við skili fyri banka- viðurskiptum átti at kannað eftir, hvussu okkara innspæring í bankan verður umsitin.

Hví lækkar bankin parta-

peningin, hvat er endamálið?

Hvørjum verða bankar mettir eftir, tá aðrir bankar ætla sær at hava samband? Jú netupp, tað fyrsta, hugt verður eftir er, hvussu stórir er partapeningurin.

Bankalógin setir beinleiðis krøv um samanfall millum partapening og støddina av teimum veitingum ein kanki kann geva. Sjálvt um eingin sær inn í framtíðina, so kunnu vit tó við rimiligrari vissu vænta, at innan alt ov langa tíð, fara at verða sett sera stór krøv til banka-tenastuna her á landi, men Føroya Banki hevur altso valt at lækka partapeningin?

Hin altíð stórlátandi danskarin í Føroya Banka hevði eina fagra frágreiðing, men eg haldi ikki at vita eiga at trúgva tilikun tvassu.

Súsanna Dam

Dagbløð og fjølmiðlar

Tað er ein stak vánalig dagpressa, fjølmiðlar vit hava í Føroyum. Tað er tí, at hvørki bløð, fjølmiðlafólk kenna til grundleggjandi trupulleikarnar.

Tað er nógv fyri at bløð, fjølmiðlafólk í Føroyum arbeida fyri at tekkjast familju, vinum, kenningum. Tað er eisini nógv fyri, at hesi dagliga í skrift, talu fremja mismun í teirra dagliga arbeiði. Tað er eisini

hesi ið avskepla alt kjak ið lagt verður upp til í bløðum, fjølmiðlum. Tað leggur upp til at leggja fót fyri framur, menning, trivnaði, øllum at gagni.

Tað sæst á gongdini hvussu stórir virksemlu upp- og nið- tað smáa virksemlu kring landið.

Tað er tí gott gjørt at bløð og fjølmiðlafólk arbeidir móti betri vitan í dag. Tað skapar ikki smávegis av

kreppum, trupulleikum, mótevnis skipan av sjálvstøðugum virksemlu kring landið. Tað kunnu nevast nógv onnur dømir har í hesi taka lesarnar, lurtarnar, hyggjarnar av reði.

Tað ringasta er, tá ið hesi dagliga manipulera við almennum hugsanum ið er villileiðandi. Tað tenir bara einum endamáli; at skapa og varðveita stettarmunin úti á arbeiðsmarknaðinum!

Tað fer ein ikki at finna seg í í longdini og vil tí klaga hesi ið skuldu verið stevnd fyrri ein dómstól.

Tað er dagbløð og fjølmiðlar ið eiga ein stóran leiklut í arbeiðsloysi, o.ø. Tað siggja vit jú dagliga og sjáldvyrkanin innan verandi bløð og fjølmiðlar.

Hans B. Hansen

Om at gå i byen – i Thorshavn!

Nogle bemærkninger, angående den festlige udvikling vi har, og for tiden oplever i denne vor så højt skattede stad, kaldt Thorshavn.

Det rykkes, at det vel-estimerede »Prisefterli«, nu også har fået nådestødet, og bliver opløst, ifølge den nye udvikling indenfor vor nye styresordning.

I nabolaget ved Kongebroen, hvor der i forgangne tider var en nydelig ekviperings-forretning, har vi i stedet fået en såkaldt Cafe, eller ølstue som nabo, og er jeg ikke i tvivl om, at Prisefterliets død er dem revnende ligeegyldig, for de

har i hvert fald aldrig haft fortræd af dens eksistens!

Derind må De nemlig gå fra den tidlige morgenstund, med Deres børn, og drikke bajere, mod at betale den fatale pris. Skænkestuerne hos de lokale ølklubber åbner først kl. 20.00, og der skal der så bestemt ingen under være med.

Det vils ige, at mandag-morgen, så tar du lille Mouritz med på »Cafe«, så I kan tage jeres lille morgenbajer på »CAFE NEDTUR«, for klokken 5 er det nemlig slut for lille Mourits, da du skal på ølklub, for der må han nemlig ikke komme ind.

Det er en af grundene til

at man oftest møder de kære små, i NED-TUREN, og ikke i de forskellige ølklubber.

Tog forleden »RITAN« ud til Nolsø, og kom i snak med en nolsøying, der spurgte sin kammerat: »Hvad betyder egentlig ordet, MONOPOL?«

Hans kammerat var kvik og svarede: »Det ved jeg ikke noget om, men det er i hvert fald ikke af det gode.«

Nå, men I må ha det godt med jeres minister fra Midvåg, samt hans hyggelige interesse for storbyens trivsel - når jeg flytter vest-på, håber jeg, at kærligheden er gensidig, så at vi

uden tvivl kan nyde den gæstfrihed, som uden tvivl på øen - i hvert fald på det eklatante hotel, hvor man også kører med ned-turs priser!

I Holbæk har jeg et hyggeligt tilholdssted, men det forbliver min hemmelighed, da jeg aldrig ville finde på at afsløre det for ministeren og hans Kongebros-venner, for så bliver det nemlig mig, der er ude på NED-TUR.

Ha en hyggelig sommer, og en fed ØP-TUR!!!! ???

Mukken